

ни-ти Гръци, и учени-ти имъ отъ срѣдни-ты
вѣкове, особно Бизантійскы ти писатели. Тѣ
сж ся научили за Римляны ты, че сж говорили
Гръцкый языкъ, та само по това безъ разборъ
ты зимать за Гръци и ся имжть едно съ тѣхъ.
Спорядъ това, като четжть въ Бизантійскы-ты
лѣтописы, каквы борбы сж имали Българе-ти
съ Римляны-ты, сѣкатъ, че по тѣхъ сж игра-
ли Българскы-ты сопы, чини имъ ся, че и се-
га Българе-ти стоятъ на пѣтя имъ, та не ты
пущетъ да гонять до кждѣто тѣи съ мечтател-
ны-ты си услове сж намыслили да стигнатъ,
та ся распалватъ отъ ярость и отъ желаніе за
мьстеніе, и незнажтъ, что чинять; искать да
ны прѣмахнжтъ. А на Българы-ты малко трѣбва,
за да ся раздражнятъ на-възъ Гръцы-ты. Тѣи сж
наричали Римляны ты Гръци, зашто-то говори-
ли Гръцкый языкъ, и малко щжтъ смѣтать, че
днешни-ти Гръци не сж онѣи Римляне, съ кон-
то тѣи сж имали толкова расправы, та малко
повреда отъ тѣхнж странж може да докара го-
лѣмж омразж и да поднови древнж-тж враждж,
кож-то сж имали възъ Римляны-ты. Затова
добрѣ бы было да ся разумѣжтъ и двѣ-ты
страны, та да не влизать въ боряж, която ще
бжде за тщетж и на едны-ты и на другы-ты,
по-добрѣ е и един-ти и другы-ти да гядять
себе-си, та да ся не задѣватъ по между си.